

Riigi Teataja

Nr. 97.

30. novembril 1928 a.

Nr. 97.

- Art. 581. Riigikassa kuueprotsendiliste võlakirjade väljaandmise seadus.
582. Orjapidamise kohta käiva rahvusvahelise konventsiooni kinnitamise seadus. — Konventsioon.
583. Kaitseväelaste rahalise autasu seadlus.
584. Määrus ühe notari koha kaotamise kohta Valgas.
585. Otsus alandatud veotariifi nr. 3 ja eriveotariifide nr.nr. 2, 9, 37, 46, 50, 51 ja 52 äramuutmise kohta.
586. Otsus Eesti-Läti-Leedu-Poola ja Hollandi-Inglise otseühenduse reisijate- ja pagasi-veo tariifimääruste muutmise kohta.
587. Sundmääruse muutmise elektrivoolu andmise sisseseadete ja maja-ühenduste kohta Pärnus.
588. Sundmäärus sepikodade kohta Elvas.

Riigikogu poolt 22. novembril
1928. a. vastuvõetud

581. Riigikassa kuueprotsendiliste võlakirjade väljaandmise seadus.

§ 1. Vabariigi Valitsusele antakse õigus anda välja realiseerimiseks nii sise- kui ka välisturul riigikassa kuueprotsendilisi võlakirju nimesväärtuses kuni 7.610.000 kroonini Tullitikkude valmistamise ja müügi seaduse § 5. ettenähtud tingimustel (R.T. nr. 38 — 1928).

§ 2. Võlakirjade nimesväärtus tähendatakse Eesti, Rootsi, Inglise ja Ameerika-Ühisriikide kuldvaluutas, arvates: 1 Eesti kroon = 1

Rootsi kroon = £ 0,055068 = \$ 0,26799 kullas.

§ 3. Võlakirjade nimesväärtuse, vormi ja muud tingimused kinnitab Vabariigi Valitsus rahaministri ettepanekul.

§ 4. Võlakirjade realiseerimisest saadud summad kantakse riigikassa eriarvele ja kasutatakse raudteedevõrgu arendamiseks riigi eelarve korras.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees M. Martna.

Abisekretär J. Piiskar.

Riigikogu poolt 13. novembril 1928. a. vastuvõetud

582. Orjapidamise kohta käiva rahvusvahelise konventsiooni kinnitamise seadus.

§ 1. Rahvusvaheline konventsioon orjapidamise kohta, alla kirjutatud Genfis 25. septembril 1926, tunnustatakse kinnitatuks.

§ 2. Konventsiooni prantsuse- ja ingliskeelne tekst eestikeelse tõlkega avaldatakse ühes käesoleva seadusega.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees M. Martna.

Abisekretär O. Liigand.

Konventsioon orjapidamise kohta.

Albaania, Saksamaa, Austria, Belgia, Briti riik, Kanada, Austraalia Riikideliit, Lõuna-Aafrika Unioon, Uue-Meremaa Dominioon ja India, Bulgaaria, Hiina, Kolumbia, Kuuba, Taani, Hispaania, Eesti, Abessiinia, Soome, Prantsusmaa, Kreeka, Itaalia, Läti, Libeeria, Leedu, Norra, Panama, Hollandi, Persia, Poola, Portugal, Rumeenia, Serblaste, Kroaatlaste ja Sloveenlaste Kuningriik, Rootsi, Čehoslovakkia ja Uruguai,

Silmas pidades, et 1889—1890 a. Brüsseli Konverentsi Üldaktile alla kirjutajad on väljendanud oma ühist kindlat soovi orjadega kauplemisele Aafrikas lõpu teha;

Silmas pidades, et 1919 a. Saint-Germain-en-Laye Konventsioonile, mil eesmärgiks Berliini 1885. a. Üldakti ja Brüsseli 1890. a. Deklaratsiooni Üldakti revideerimine, allakirjutajad on kinnitanud oma püüet orjapidamist igal kujul, samuti ka orjadega kauplemist maal ja merel täielikult kaotada;

Arvesse võttes Rahvasteliidu Nõukogu poolt 12. juunil 1924. a. nimetatud ajutise komisjoni aruannet;

Soovides täiendada ja arendada Brüsseli Akti läbi teostatud tööd ning leida abinõusid Saint-Germain-en-Laye Konventsioonile allakirjutajate poolt väljendatud püüete teostamiseks terves ilmas niipalju kui see puutub orjadega kauplemisse ja orjapidamisse, ja tunnustades, et on tarvilik seks otstarbeks sõlmida üksikasjalikumaid kokkuleppeid, kui need, mis nimetatud Konventsioonis ette tulevad;

Olles peale selle arvamisel, et on tarvilik takistada, et sundtöö ei looks orjusele analoogilisi tingimusi,

Otsustasid sõlmida konventsiooni ja nime-tasid seks otstarbeks oma täisvolinikkudeks: Albaania Ülem-Nõukogu President:

Dr. D. Dino, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Tema Majesteedi Itaalia Kuninga juures.

Saksa Riigi President:

Dr. Carl von Schubert'i, Välisministee-riumi riigisekretäri.

Austria Föderatiivse Vabariigi President: Härra Emerich von Pflügl'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri, Föderatiivse Valitsuse esindaja Rahvasteliidu juures.

Tema Majesteet Belglaste Kuningas:

Härra L. de Brouckere'i, Senati Liikme, Belgia Esimese Delegaadi Rahvasteliidu Täiskogu seitsmendal järjekorralisel istung-järgul.

Tema Majesteet Suur-Britannia Ühendatud Kuningriigi ja Iirimaa ning Briti Meretaguste Dominioonide Kuningas, India Keiser:

Väga auväärse Vicomte Cecil of Chelwood'i, K. C., Lancastre'i Hertsogkonna kantsleri.

Kanada Dominiooni eest:

Väga auväärse Sir George E. Foster'i, G. C. M. G., P. C., L. L. D., Senaatori, Kuninga Kanada Salanõukogu liikme.

Austraalia Riikideliidu eest:

Auväärse J. G. Latham'i, C. M. G., K. C., M. P., Riikideliidu pea-prokuröri.

Lõuna-Aafrika Uniooni eest:

Härra Jacobus Stephanus Smit'i, Uniooni Ülemkomissari Londonis.

Uue-Meremaa Dominiooni eest:

Auväärse Sir James Parr'i, K. C. M. G., Ülemkomissari Londonis.

Ja India eest:

Sir William Henry Hoare Vincent'i, G. C. I. E., K. C. S. J., India Riigisekretäri Nõukogu Liikme, India Peakuberneri Täidesaatva Nõukogu endise Liikme.

Tema Majesteet Bulgaarlaste Kuningas:

Härra D. Mikoff'i, Chargé d'Affaires'i Bernis, Bulgaaria Valitsuse alalise Esindaja alalise Rahvasteliidu juures.

Hiina Vabariigi Täidesaatev Juht:

Härra Chao-Hsin Chu, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Roomas.

Kolumbia Vabariigi President:

Dr. Francisco José Urrutia, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Föderatiivse Nõukogu juures, Kolumbia Esindaja Rahvasteliidu Nõukogus.

Kuuba Vabariigi President:

Härra A. Agüero y Bethancourt'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Saksa Riigi Presidendi juures ja Austria Föderatiivse Vabariigi Presidendi juures.

Tema Majesteet Taani ja Islandi Kuningas:

Härra Hærulf Zahle, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Saksa Riigi Presidendi juures.

Tema Majesteet Hispaania Kuningas:

Härra M. Lopez Roberts'i, Markii de la Torrehermosa, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Föderatsiooni Nõukogu juures.

Eesti Vabariigi Riigivanem:

Kindral Johan Laidoner'i, Rahvasaadiku, Välisasjade Komisjoni ja Riigikaitse Komisjoni Esimehe.

Tema Majesteet Abessiinia Kuningate, Keiserinna ja Kuninganna ja Tema Keiserlik ja Kuninglik Kõrgus Prints-Regent ja Troonipärija:

Dedjazmatch Guetatchou, Siseministri, Lidj Makonen Endelkatchou, Kentiba Gebrou, Ato Tasfae, Rahvasteliidu Keiserliku Departemangu Sekretäri Addis-Abeba's.

Soome Vabariigi President:

Härra Rafael W. Erich'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Föderatiivse Nõukogu juures, Soome Alalise Delegaadi Rahvasteliidu juures.

Prantsuse Vabariigi President:

Krahv B. Clauzel'i, Täievolilise Ministri, Prantsuse Rahvasteliidu Departemangu juhataja.

Kreeka Vabariigi President:

Härra D. Caclamanos'i Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Tema Briti Majesteedi juures.

Härra V. Dendramis'i, Chargé d'Affaires'i Bernis, Alalise Delegaadi Rahvasteliidu juures.

Tema Majesteet Itaalia Kuningas:

Professor Vittorio Scialoja, Riigiministri, Senaatori, Itaalia Esindaja Rahvasteliidu Nõukogus.

Läti Vabariigi President:

Härra Charles Duzmans'i, Alalise Esindaja Rahvasteliidu juures.

Libeeria Vabariigi President:

Parun Rodolphe A. Lehmann'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Prantsuse Vabariigi Presidendi juures, Alalise Delegaadi Rahvasteliidu juures.

Leedu Vabariigi President:

Härra V. Sidzikauskas'e, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Saksa Riigi Presidendi juures.

Tema Majesteet Norra Kuningas:

Dr. Fridtjof Nansen'i, Oslo Ülikooli Professori.

Panama Vabariigi President:

Dr. Eusebio A. Morales'i, õigusteaduse Professori Panama Rahvuslikus Fakulteedis, Rahaministri.

Tema Majesteet Hollandi Kuninganna:

Jonkheer W. F. van Lennep'i, Hollandi Chargé d'Affaires'i Kohustetäitja Bernis.

Tema Majesteet Persia Keiser:

Tema Kõrguse Prints Arfa, Suuresaadiku Persia Delegaadi Rahvasteliidu juures.

Poola Vabariigi President:

Härra August Zaleski, Välisministri.

Portugali Vabariigi President:

Dr. A. de Vasconcellos'e, Täievolilise Ministri, Rahvasteliidu Departemangu Juhataja Välisministeeriumis.

Tema Majesteet Rumeenia Kuningas:

Härra N. Titulesco, Bukaresti Ülikooli Professori, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Tema Briti Majesteedi juures, Rumeenia Esindaja Rahvasteliidu Nõukogus.

Tema Majesteet Serblaste, Kroaatlaste ja Sloveenlaste Kuningas:

Dr. M. Jovanovitch'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Föderatiivse Nõukogu juures, alalise Delegaadi Rahvasteliidu juures.

Tema Majesteet Rootsi Kuningas:

Härra Einar Hennings'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Föderatiivse Nõukogu juures.

Čehoslovakkia Vabariigi President:

Härra Ferdinand Veverka, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Helveetsia Föderatiivse Nõukogu juures.

Uruguay Vabariigi President:

Härra B. Fernandez y Medina, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Tema Majesteedi Hispaania Kuninga juures.

Kes, pärast oma täisvolutuste esitamist, leppisid kokku järgmiste eeskirjade kohta:

Artikkel esimene.

Käesoleva konventsiooni otstarbel on kokku lepitud järgmiste definitsioonide kohta:

1. Orjus on teatava isiku seisukord või olek, kelle kohta on maksvad omandusõiguse kõik või mõned atribuudid.

2. Orjadega kauplemise alla kuuluvad kõik isiku kinnivõtmisega, omandamisega või loovutamise seotud toimingud, mil sihiks teda orjaks teha; kõik müügi või vahetuse teel loovutamise toimingud mõne orja suhtes, kes omandatud müügi või vahetuse otstarbel, ning üldse, iga orjade müümise või veo toiming.

Artikkel 2.

Kõrged Lepinguosalised kohustuvad igaüks enda suveräniteedi, jurisdiktsiooni, kaitse, ülevallitsuse või hooldamise alla kuuluvatel territooriumidel, niivõrt kui nad ei ole juba käsile võtnud tarvilikke abinõusid:

- a) orjadega kauplemist ära hoidma ja lõpetama;
- b) püüdma järjekindlalt ja nii kiirelt kui võimalik täiesti kaotada orjapidamist iga-sugusel kujul.

Artikkel 3.

Kõrged Lepinguosalised kohustuvad tarvitusele võtma kõiki kohaseid abinõusid, et ära hoida ja kõrvaldada orjade laevaleaadimist, mahalaadimist ja vedu endi territoriaalvetes ja kõigil laevadel, mis nende lipu all sõidavad.

Kõrged Lepinguosalised kohustuvad sõlmima niipea kui võimalik orjadega kauplemise kohta üldkonventsiooni, mis annab neile sama iseloomuga õigused ja paneb peale sama iseloomuga kohustused, nagu need ette nähtud 1925. a. 17. juuni Konventsioonis rahvusvahelise relvadega kauplemise kohta (artiklid 12, 20, 21, 22, 23, 24 ja lisa II, jagu II, paragrahvid 3, 4 ja 5) tarvilikkude kohandamisega, kusjuures kokku lepatakse, et see üldkonventsioon ei aseta ühegi Kõrge Lepinguosalise (isegi väikese tonnaaziga) laevu teiste Kõrgete Lepinguosaliste laevade omast erinevasse seisukorda.

Samuti lepatakse kokku, et niihästi enne kui ka pärast nimetatud üldkonventsiooni jõusseastumist jääb Kõrgetele Lepinguosalistele täielik vabadus sõlmida endi vahel, kuid ilma eelmises lõikes kindlaksmääratud põhimõtteist kõrvale kaldumata, niisuguseid erikokkuleppeid, mis Kõrgete Lepinguosaliste erilise olukorra tõttu võiksid neile näida sündsaina, et saavutada võimalikult rutem orjadega kauplemise täielikku kadumist.

Artikkel 4.

Kõrged Lepinguosalised annavad üksteisele abi orjapidamise ja orjadega kauplemise kaotamise saavutamiseks.

Artikkel 5.

Kõrged Lepinguosalised tunnustavad, et sund- või sundusliku töö kasutamisel võivad rasked tagajärjed olla, ning kohustuvad igapäevselt enda suveräniteedi, jurisdiktsiooni, kaitse, ülemvalitsuse või hooldamise alla kuuluvatel territooriumidel tarvitusele võtma kõiki kohaseid abinõusid, et sunniviisi nõutav või sunduslik töö ei looks orjusele analoogilist seisukorda.

On lepitud kokku, et

1. Alumises punktis 2 ülemineku ajajärgu kohta käivad korraldused välja arvatud, sund- või sunduslikku tööd võib nõuda ainult ühiskondlistel otstarvetel.

2. Territooriumidel, kus sunniviisi nõutav või sunduslik töö on veel tarvitusel muudel otstarvetel peale ühiskondlikkude, püüavad Kõrged Lepinguosalised sellele järkjärgult ja nii kiirelt kui võimalik lõppu teha. Nii kaua kui niisugune sund- või sunduslik töö veel tarvitusel, kasutatakse teda ainult erandlikult alati väärilise tasu vastu ja tingimusel, et ta ei ole seotud töötajate tavalise asukoha vahetusega.

3. Kõigil juhtudel võtavad vastava territooriumi asjaomased keskametivõimud endi peale vastutuse sunniviisi nõutava või sundusliku töö tarvitamise eest.

Artikkel 6.

Need Kõrged Lepinguosalised, kelle seadused ei ole praegu küllaldased selleks, et karistada üleasteid seadustest ja määrustest, mis maksma pandud käesoleva Konventsiooni otstarvete saavutamiseks, kohustuvad tarvitusele võtma tarvilikke abinõusid, et valjult karistada niisuguste üleastete eest.

Artikkel 7.

Kõrged Lepinguosalised kohustuvad teatavaks tegema üksteisele ja Rahvasteliidu Peasekretärile seadused ja määrused, mis nad võiksid maksma panna käesoleva Konventsiooni eeskirjade elluviimiseks.

Artikkel 8.

Kõrged Lepinguosalised lepivad kokku, et kõik tüliküsimused, mis võiksid tekkida nende vahel käesoleva Konventsiooni tõlgitsemise või maksmapaneku suhtes, esitatakse, kui neid ei saa lahendada otsekoheste läbirääkimiste kaudu, otsustamiseks Alalisele Rahvusvahelisele Kohtukojale. Kui Riigid, millede vahel tüliküsimus tekib, või üks neist, ei peaks olema Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja kohta käiva 1920. a. 16. dets. Protokollis osalised, esitatakse see tüli poolte valikul ja nende riigi põhiseaduslikkudele määrustele vastavalt kas Alalisele Rahvusvahelisele Kohtukojale või vahekohtule, mis moodustatud vastavalt 1907. a. 18. oktoobri Konventsioonile rahvusvaheliste tülide rahulikul teel lahendamise kohta, või mõnele muule vahekohtule.

Artikkel 9.

Iga Kõrge Lepinguosaline võib kas Konventsioonile allakirjutamise, tema ratifitseerimise või temaga ühinemise momendil deklaroida Konventsiooni eeskirjade või mõnede neist maksmapanemise suhtes, et nende vastu võtmine ei seo mõnda või kõiki tema suveräniteedi, jurisdiktsiooni, kaitse, ülemvalitsuse või hooldamise alla kuuluvaid territooriume; ta võib hiljem ühineda, kas osaliselt või täiesti, ühe või mitme nimel nende hulgast.

Artikkel 10.

Juhul kui mõni Kõrge Lepinguosaline tahab käesoleva Konventsiooni üles öelda, teatatakse ülesütlemisest kirjalikult Rahvasteliidu Peasekretärile, kes saadab viibimata teadaande algkirjast õigekstunnistatud ärakirja kõigile teistele kõrgetele Lepinguosalistele, teatades neile kuupäeva, mil ta teadaande kätte saanud.

Ülesütlemine astub jõusse ainult selle riigi suhtes, kes sellest teatanud, ning üks aasta pärast ülesütlemise teadaande kättesaamist Rahvasteliidu Peasekretäri poolt.

Ülesütlemist võib samuti teostada eraldi iga tema suveräniteedi, jurisdiktsiooni, kaitse, ülemvalitsuse või hooldamise all seisva territooriumi suhtes.

Artikkel 11.

Käesolev Konventsioon, mis kannab tänast kuupäeva ja mille prantsuse ja ingliskeelne tekst on mõlemad autentsed, jääb kõigile Rahvasteliidu liikmetele riikidele allakirjutamiseks avatuks kuni 1. aprillini 1927 a.

Rahvasteliidu Peasekretär teeb hiljem käesoleva Konventsiooni teatavaks mitte-allakirjutatud riikidele, seal hulgas riigid, kes pole Rahvasteliidu liikmed, kutsudes neid Konventsiooniga ühinema.

Riik, kes soovib Konventsiooniga ühineda, teatab oma kavatsusest kirjalikult Rahvasteliidu Peasekretärile, saates talle edasi ühinemise akti, mis antakse hoiule Liidu arhiividesse.

Peasekretär saadab viibimata kõigile teistele Kõrgetele Lepinguosalistele teadaandest samuti ka ühinemise aktist õigekstunnistatud ärakirja, tähendades kuupäeva, mil ta nad saanud.

Artikkel 12.

Käesolev Konventsioon ratifitseeritakse ja tema ratifikatsioonikirjad deponeeritakse Rahvasteliidu Peasekretäri büroos, kes sellest teatab Kõrgetele Lepinguosalistele.

Konventsioon astub jõusse iga Riigi suhtes tema ratifikatsioonikirja või tema ühinemise akti hoiuleandmise kuupäevast.

Selle tõenduseks on täisvolinikud käesolevale Konventsioonile alla kirjutatud.

Tehtud Genfis kahekümneviielend septembril tuhat üheksasada kakskümmend kuus, ühes eksemplaris, mis jääb hoiule Rahvasteliidu arhiividesse, ja millest üks õigekstunnistatud ärakiri saadetakse igale allakirjutatud Riigile.

Albania	D. Dino
Saksamaa	Dr. Carl von Schubert
Austria	Emerich Pflügl
Belgia	L. de Brouckere
Briti Riik	Ma teatan, et minu allkiri ei seo Indiat ega ühtki teist Briti dominiiooni, mis on Rahvasteliidu eri liige ja ei kirjuta konventsioonile alla või ei ühine temaga eraldi. Cecil.
Kanada	George Eulas Foster
Austraalia	J. G. Latham

Lõuna-Aafrika-
Unioon
Uus-Meremaa
India

J. S. Smit

J. C. Parr

Käesoleva konventsiooni artikli 9 eeskirjade põhjal teatan, et minu allkiri pole siduv käesoleva konventsiooni artikli 2 lõige b, artiklite 5, 6 ja 7 eeskirjade maksmapaneku kohta järgmistel territooriumidel, nimelt, Burmas-Naga aladel, mis asuvad Hukawng'i orust lääne ja lõuna pool, piiratud põhjas ja läänes Assami piiriga, Ida Nanphuk'i jõega ja lõunas Singaling Hkamti ja Somra aladega; Assamis, Sadiya ja Balipara piirialad, sugukondade ala Naga kõrgustikkude rajoonist ida poole kuni Burma piirini, ning väike ala Lushai kõrgustikkude rajoonist lõuna pool; ega ühegi vürsti või pealiku territooriumidel Indias, mis Tema Majesteedi ülemvalitsuse all.

Samuti teatan ma, et minu allkiri konventsioonil ei ole siduv, mis puutub artiklisse 3, niipalju kui see artikkel võiks nõuda, et India võtaks osa mõnest konventsioonist, mille läbi laevad seetõttu, et nende omanikuks või varustajateks või juhtideks on indud, või fakti tõttu, et pool meeskonda on indud, loetakse pärismaalaste laevadeks, või et keeldutakse nende suhtes tunnustamast ükskõik millist eesõigust, õigust või immuniteeti, mida kasutavad Rahvasteliidu põhikirjale allakirjutatud teiste Riikide vastavad laevad, või nad allutatakse kohustustele või kitsendustele, milledele nimetatud muud Riigid ei allu.

W. H. Vincent

D. Mikoff

Chao-Hsin Chu

Francisco José Urrutia

Aristides de Agüero Bethancourt

Herluf Zahle.

Bulgaaria
Hiina
Kolumbia
Kuuba

Taani

Hispaania	Hispaania ja tema asumaade eest, välja arvatud Hispaania protektoraat Marokkos Mauricio Lopez Roberto Markii de la Torrehermosa	Panama Hollandi Persia	Eusebio A. Morales W. F. van Lennep Ad referendum ja tõlgitsedes artiklit 3 nii, et ta ei sunni Persiat end siduma ühegi kokkuleppega, või konventsiooniga, mis asetab tema laevad, ükskõik milline nende tonnaaz, pärismaalaste laevade liiki, mis ette nähtud relvadega kauplemise kohta.
Eesti	J. Laidoner		Prints Arfa
Abessiinia	Guetatchou Makonnen Kantiba Gebrou Ato Tasfae		Auguste Zaleski
Soome	Rafael Erich		Augusto de Vasconcellos
Prantsusmaa	B. Clauzel		N. Titulesco
Kreeka	D. Caclamano V. Dendramis	Poola Portugal	
Itaalia	Vittorio Scialoja	Rumeenia	
Läti	Charles Duzmans	Serblaste, Kroaatlaste ja Sloveenlaste Kuningriik	M. Jovanovitch
Libeeria	Allub ratifitseerimisele Libeeria Senati poolt Parun R. Lehmann	Rootsi	Einar Hennings
Leedu	Venceslas Sidzikauskas	Čehoslovakkia	Ferdinand Veverka
Norra	Fridtjof Nansen	Uruguai	B. Fernandez y Medina.

Convention relative à l'esclavage.

L'Albanie, l'Allemagne, l'Autriche, la Belgique, l'Empire Britannique, le Canada, le Commonwealth d'Australie, l'Union Sud-Africaine, le Dominion de la Nouvelle-Zélande et l'Inde, la Bulgarie, la Chine, la Colombie, Cuba, le Danemark, l'Espagne, l'Estonie, l'Ethiopie, la Finlande, la France, la Grèce, l'Italie, la Lettonie, le Libéria, la Lithuanie, la Norvège, le Panama, les Pays-Bas, la Perse, la Pologne, le Portugal, la Roumanie, le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, la Suède, la Tchécoslovaquie et l'Uruguay,

Considérant que les signataires de l'Acte général de la Conférence de Bruxelles de 1889—90 se sont déclarés également animés de la ferme intention de mettre fin au trafic des esclaves en Afrique;

Considérant que les signataires de la Convention de Saint-Germain-en-Laye de 1919, ayant pour objet la revision de l'Acte général de Berlin de 1885, et de l'Acte général de la Déclaration de Bruxelles de 1890, ont affirmé leur intention de réaliser la suppression complète de l'esclavage, sous toutes ses formes, et de la traite des esclaves par terre et par mer;

Prenant en considération le rapport de la Commission temporaire de l'esclavage, nommée par le Conseil de la Société des Nations le 12 juin 1924;

Désireux de compléter et de développer l'oeuvre réalisée grâce à l'Acte de Bruxelles et de trouver le moyen de donner effect pratique, dans le monde entier, aux intentions exprimées, en ce qui concerne la traite des esclaves et l'esclavage, par les signataires de la Convention de Saint-Germain-en-Laye, et reconnaissant qu'il est nécessaire de conclure à cet effet des arrangements plus détaillés que ceux qui figurent dans cette convention;

Estimant, en outre, qu'il est nécessaire d'empêcher que le travail forcé n'amène des conditions analogues à celles de l'esclavage;

Ont décidé de conclure une convention et ont désigné comme plénipotentiaires à cet effet;

Le Président du Conseil Suprême d'Albanie:

Le Dr. D. Dino, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi d'Italie.

Le Président du Reich Allemand:

Le Dr. Carl von Schubert, secrétaire d'Etat du Ministère des Affaires étrangères.

Slavery Convention.

Albania, Germany, Austria, Belgium, the British Empire, Canada, the Commonwealth of Australia, the Union of South Africa, the Dominion of New Zealand, and India, Bulgaria, China, Colombia, Cuba, Denmark, Spain, Estonia, Abyssinia, Finland, France, Greece, Italy, Latvia, Lieberia, Lithuania, Norway, Panama, the Netherlands, Persia, Poland, Portugal, Roumania, the Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes, Sweden, Czechoslovakia and Uruguay,

Whereas the signatories of the General Act of the Brussels Conference of 1889—90 declared that they were equally animated by the firm intention of putting an end to the traffic in African slaves;

Whereas the signatories of the Convention of Saint-Germain-en-Laye of 1919 to revise the General Act of Berlin of 1885 and the General Act and Declaration of Brussels of 1890 affirmed their intention of securing the complete suppression of slavery in all its forms and of the slave trade by land and sea:

Taking into consideration the report of the Temporary Slavery Commission appointed by the Council of the League of Nations on June 12th, 1924;

Desiring to complete and extend the work accomplished under the Brussels Act and to find a means of giving practical effect throughout the world to such intentions as were expressed in regard to slave trade and slavery by the signatories of the Convention of Saint-Germain-en-Laye, and recognising that it is necessary to conclude to that end more detailed arrangements than are contained in that Convention;

Considering, moreover, that it is necessary to prevent forced labour from developing into conditions analogous to slavery,

Have decided to conclude a Convention and have accordingly appointed as their Plenipotentiaries:

The President of the Supreme Council of Albania:

Dr. D. Dino, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to His Majesty the King of Italy.

The President of the German Reich:

Dr. Carl von Schubert, Secretary of State for Foreign Affairs.

Le Président de la République Fédérale d'Autriche:

M. Emerich von Pflügl, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire, représentant du Gouvernement fédéral auprès de la Société des Nations.

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. L. de Brouckere, membre du Sénat, premier délégué de la Belgique à la septième Session ordinaire de l'Assemblée de la Société des Nations.

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande et des Dominions Britanniques au delà des mers, Empereur des Indes:

Le très honorable vicomte Cecil of Chelwood, K. C., chancelier du Duché de Lancastre.

Pour le Dominion du Canada:

La très honorable sir George E. Foster, G.C.M.G., P.C., L.L.D., sénateur, membre du Conseil privé pour le Canada.

Pour le Commonwealth d'Australie:

L'honorable J. G. Latham, C.M.G., K.C., M.P., procureur général du Commonwealth.

Pour l'Union Sud-Africaine:

M. Jacobus Stephanus Smit, haut commissaire de l'Union à Londres.

Pour le Dominion de la Nouvelle-Zélande:

L'honorable sir James Parr, K.C.M.G., haut commissaire à Londres.

Et Pour l'Inde:

Sir William Henry Hoare Vincent, G.C.I.E., K.C.S.I., membre du conseil du secrétaire d'Etat pour l'Inde, ancien membre du Conseil exécutif du Gouverneur général de l'Inde.

Sa Majesté le Roi des Bulgares:

M.D.Mikoff, chargé d'affaires à Berne, représentant permanent du Gouvernement bulgare auprès de la Société des Nations.

Le Chef exécutif de la République de Chine:

M. Chao-Hsin Chu, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Rome.

Le Président de la République de Colombie:

Le Dr. Francisco José Urrutia, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse, représentant de la Colombie au Conseil de la Société des Nations.

Le président de la République de Cuba:

M.A. de Agüero y Bethancourt, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près le Président du Reich allemand et le Président de la République fédérale d'Autriche.

The President of the Federal Austrian Republic:

M. Emerich von Pflügl, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary, Representative of the Federal Government accredited to the League of Nations.

His Majesty the King of the Belgians:

M. L. de Brouckere, Member of the Senate, First Delegate of Belgium to the Seventh Ordinary Session of the Assembly of the League of Nations.

His Majesty the King of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and of the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India:

The Right Honourable Viscount Cecil of Chelwood, K. C., Chancellor of the Duchy of Lancaster.

For The Dominion of Canada:

The Right Honourable Sir George E. Foster, G. C. M. G., P. C., L. L. D., Senator, Member of the King's Privy Council for Canada.

For the Commonwealth of Australia:

The Honourable J. G. Latham, C.M.G., K. C., M. P., Attorney-General of the Commonwealth.

For the Union of South-Africa:

Mr. Jacobus Stephanus Smit, High Commissioner of the Union in London.

For the Dominion of New Zealand:

The Honourable Sir James Parr, K. C. M. G., High Commissioner in London.

And for India:

Sir William Henry Hoare Vincent, G. C. I. E., K. C. S. I., Member of the Council of the Secretary of State for India, former Member of the Executive Council of the Governor-General of India.

His Majesty the King of the Bulgarians:

M. D. Mikoff, Chargé d'Affaires at Berne, Permanent representative of the Bulgarian Government accredited to the League of Nations.

The Chief Executive of the Chinese Republic:

M. Chao-Hsin Chu, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary at Rome.

The President of the Republic of Colombia:

Dr. Francisco José Urrutia, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council, Representative of Colombia on the Council of the League of Nations.

The President of the Republic of Cuba:

M. A. de Agüero y Bethancourt, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the President of the German Reich and to the President of the Austrian Federal Republic.

- Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande:
M. Herluf Zahle, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près le Président du Reich allemand.
- Sa Majesté le Roi d'Espagne:
M.M. Lopez Roberts, marquis de la Torrehermosa, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse.
- Le Président de la République d'Estonie:
Le général Johan Laidoner, député, président de la Commission des Affaires étrangères et de la Défense nationale.
- Sa Majesté l'Impératrice Reine des Rois d'Ethiopie et Son Altesse Impériale et Royale le Prince Régent et Héritier du Trône:
Le Dedjazmatch Guetatchou, Ministre de l'Intérieur;
Lidj Makonnen Endelkatchou;
Kentiba Gebrou;
Ato Tasfae, secrétaire du Service impérial de la Société des Nations à Addis-Abeba.
- Le Président de la République de Finlande:
M. Rafael W. Erich, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse, délégué permanent de la Finlande auprès de la Société des Nations.
- Le Président de la République Française:
Le comte B. Clauzel, ministre plénipotentiaire, chef du Service français de la Société des Nations.
- Le Président de la République Hellénique:
M.D. Caclamano, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesté britannique;
M.V. Dendramis, chargé d'affaires à Berne, délégué permanent auprès de la Société des Nations.
- Sa Majesté le Roi d'Italie:
Le professeur Vittorio Scialoja, ministre d'Etat, sénateur, représentant de l'Italie au Conseil de la Société des Nations.
- Le Président de la République de Lettonie:
M. Charles Duzmans, représentant permanent auprès de la Société des Nations.
- Le Président de la République de Libéria:
Le baron Rodolphe A. Lehmann, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près le Président de la République française, délégué permanent auprès de la Société des Nations.
- Le Président de la République de Lithuanie:
M.V. Sidzikauskas, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près le Président du Reich allemand.
- His Majesty the King of Denmark and Iceland:
M. Herluf Zahle, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the President of the German Reich.
- His Majesty the King of Spain:
M. M. Lopez Roberts, Marquis de la Torrehermosa, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council.
- The President of the Estonian Republic:
General Johan Laidoner, Member of Parliament, President of the Committee for Foreign Affairs and National Defence.
- Her Majesty the Empress and Queen of the Kings of Abyssinia and His Imperial and Royal Highness the Prince Regent and Heir to the Throne:
Dedjazmatch Guetatchou, Minister of the Interior;
Lidj Makonnen Endelkatchou;
Kentiba Gebrou;
Ato Tasfae, Secretary of the Imperial League of Nations Department at Addis-Abeba.
- The President of the Republic of Finland:
M. Rafael W. Erich, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council, Permanent Delegate of Finland accredited to the League of Nations.
- The President of the French Republic:
Count B. Clauzel, Minister Plenipotentiary, Head of the French League of Nations Department.
- The President of the Hellenic Republic:
M. D. Caclamano, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to His Britannic Majesty.
M. V. Dendramis, Chargé d'Affaires at Berne, Permanent Delegate accredited to the League of Nations.
- His Majesty the King of Italy:
Professor Vittorio Scialoja, Minister of State, Senator, Representative of Italy on the Council of the League of Nations.
- The President of the Republic of Latvia:
M. Charles Duzmans, Permanent Representative accredited to the League of Nations.
- The President of the Republic of Liberia:
Baron Rodolphe A. Lehmann, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the President of the French Republic, Permanent Delegate accredited to the League of Nations.
- The President of the Republic of Lithuania:
M. V. Sidzikauskas, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the President of the German Reich.

- Sa Majesté le Roi de Norvège:
Le Dr. Fridtjof Nansen, professeur à l'Université d'Oslo.
- Le Président de la République de Panama:
Le Dr. Eusebio A. Morales, professeur de droit à la Faculté nationale de Panama, ministre des Finances.
- Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:
Le jonkheer W. F. van Lennep, chargé d'affaires a. i. des Pays-Bas à Berne.
- Sa Majesté l'Empereur de Perse:
Son Altesse le prince Arfa, ambassadeur, délégué de la Perse à la Société des Nations.
- Le Président de la République de Pologne:
M. Auguste Zaleski, ministre des Affaires étrangères.
- Le Président de la République de Portugal:
Le Dr. A. de Vasconcellos, ministre plénipotentiaire, chargé du Département de la Société des Nations.
- Sa Majesté le Roi de Roumanie:
M. N. Titulesco, professeur à l'Université de Bucarest, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesté britannique, représentant de la Roumanie au Conseil de la Société des Nations.
- Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovénes:
Le Dr. M. Jovanovitch, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse, délégué permanent auprès de la Société des Nations.
- Sa Majesté le Roi de Suède:
M. Einar Hennings, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse.
- Le président de la République Tchèque-Slovaque:
M. Ferdinand Veverka, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse.
- Le Président de la République de l'Uruguay:
M. B. Fernandez y Medina, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi d'Espagne.

Lesquels, après avoir exhibé leurs pleins pouvoirs, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Aux fins de la présente convention, il est entendu que:

1° L'esclavage est l'état ou condition d'un individu sur lequel s'exercent les attributs du droit de propriété ou certains d'entre eux;

- His Majesty the King of Norway:
Dr. Fridtjof Nansen, Professor at the University of Oslo.
- The President of the Republic of Panama:
Dr. Eusebio A. Morales, Professor of Law at the Panama National Faculty, Finance Minister.
- Her Majesty the Queen of the Netherlands:
Jonkheer W. F. van Lennep, Chargé d'Affaires a. i. of the Netherlands at Berne.
- His Majesty the Emperor of Persia:
His Highness Prince Arfa, Ambassador, Delegate of Persia accredited to the League of Nations.
- The President of the Polish Republic:
M. Auguste Zaleski, Minister for Foreign Affairs.
- The President of the Republic of Portugal:
Dr. A. de Vasconcellos, Minister Plenipotentiary, in charge of the League of Nations Department at the Ministry for Foreign Affairs.
- His Majesty the King of Roumania:
M. N. Titulesco, Professor at the University of Bucharest, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to His Britannic Majesty, Representative of Roumania on The Council of the League of Nations.
- His Majesty the King of the Serbs, Croats and Slovenes:
Dr. M. Jovanovitch, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council, Permanent Delegate accredited to the League of Nations.
- His Majesty the King of Sweden:
M. Einar Hennings, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council.
- The President of the Czechoslovak Republic:
M. Ferdinand Veverka, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council.
- The President of the Republic of Uruguay:
M. B. Fernandez y Medina, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to His Majesty the King of Spain.

Who, having communicated their full powers, have agreed as follows:

Article 1.

For the purpose of the present Convention, the following definitions are agreed upon:

(1) Slavery is the status or condition of a person over whom any or all of the powers attaching to the right of ownership are exercised.

2° La traite des esclaves comprend tout acte de capture, d'acquisition ou de cession d'un individu en vue de la réduire en esclavage; tout acte d'acquisition d'un esclave en vue de le vendre ou de l'échanger; tout acte de cession par vente ou échange d'un esclave acquis en vue d'être vendu ou échangé, ainsi qu'en général, tout acte de commerce ou de transport d'esclaves.

Article 2.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent, en tant qu'elles n'ont pas déjà pris les mesures nécessaires, et chacune en ce qui concerne les territoires placés sous sa souveraineté, juridiction, protection, suzeraineté ou tutelle:

a) A prévenir et réprimer la traite des esclaves;

b) A poursuivre la suppression complète de l'esclavage sous toutes ses formes, d'une manière progressive et aussitôt que possible.

Article 3.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à prendre toutes mesures utiles en vue de prévenir et réprimer l'embarquement, le débarquement et le transport des esclaves dans leurs eaux territoriales, ainsi qu'en général, sur tous les navires arborant leurs pavillons respectifs.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à négocier, aussitôt que possible, une convention générale sur la traite des esclaves leur donnant des droits et leurs imposant des obligations de même nature que ceux prévus dans la Convention du 17 juin 1925 concernant la commerce international des armes (Articles 12, 20, 21, 22, 23, 24 et paragraphes 3, 4, 5 de la section II de l'annexe II), sous réserve des adaptations nécessaires, étant entendu que cette convention générale ne placera les navires (même de petit tonnage) d'aucune des Hautes Parties contractantes dans une autre position que ceux des autres Hautes Parties contractantes.

Il est également entendu qu'avant comme après l'entrée en vigueur de ladite convention générale, les Hautes Parties contractantes gardent toute liberté de passer entre elles, sans toutefois déroger aux principes stipulés dans l'alinéa précédent, tels arrangements particuliers qui, en raison de leur situation spéciale, leur paraîtraient convenables pour arriver le plus promptement possible à la disparition totale de la traite.

(2) The slave trade includes all acts involved in the capture, acquisition or disposal of a person with intent to reduce him to slavery; all acts involved in the acquisition of a slave with a view to selling or exchanging him; all acts of disposal by sale or exchange of a slave acquired with a view to being sold or exchanged, and, in general, every act of trade or transport in slaves.

Article 2.

The High Contracting Parties undertake, each in respect of the territories placed under its sovereignty, jurisdiction, protection, suzerainty or tutelage, so far as they have not already taken the necessary steps:

(a) To prevent and suppress the slave trade;

(b) To bring about, progressively and as soon as possible, the complete abolition of slavery in all its forms.

Article 3.

The High Contracting Parties undertake to adopt all appropriate measures with a view to preventing and suppressing the embarkation, disembarkation and transport of slaves in their territorial waters and upon all vessels flying their respective flags.

The High Contracting Parties undertake to negotiate as soon as possible a general Convention with regard to the slave trade which will give them rights and impose upon them duties of the same nature as those provided for in the Convention of June 17th, 1925, relative to the International Trade in Arms (Articles 12, 20, 21, 22, 23, 24 and paragraphs 3, 4 and 5 of Section II of Annex II), with the necessary adaptations, it being understood that this general Convention will not place the ships (even of small tonnage) of any High Contracting Parties in a position different from that of the other High Contracting Parties.

It is also understood that, before or after the coming into force of this general Convention, the High Contracting Parties are entirely free to conclude between themselves, without, however, derogating from the principles laid down in the preceding paragraph, such special agreements as, by reason of their peculiar situation, might appear to be suitable in order to bring about as soon as possible the complete disappearance of the slave trade.

Article 4.

Les Hautes Parties contractantes se prêteront mutuellement assistance pour arriver à la suppression de l'esclavage et de la traite des esclaves.

Article 5.

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent que le recours au travail forcé ou obligatoire peut avoir de graves conséquences et s'engagent, chacune en ce qui concerne les territoires soumis à sa souveraineté, juridiction, protection, suzeraineté ou tutelle, à prendre des mesures utiles pour éviter que le travail forcé ou obligatoire n'amènent des conditions analogues à l'esclavage.

Il est entendu :

1° Que, sous réserve des dispositions transitoires énoncées au paragraphe 2 ci-dessous, le travail forcé ou obligatoire ne peut être exigé que pour des fins publiques;

2° Que, dans les territoires où le travail forcé ou obligatoire, pour d'autres fins que des fins publiques, existe encore, les Hautes Parties contractantes s'efforceront d'y mettre progressivement fin, aussi rapidement que possible, et que, tant que ce travail forcé ou obligatoire existera, il ne sera employé qu'à titre exceptionnel, contre une rémunération adéquate et à la condition qu'un changement du lieu habituel de résidence ne puisse être imposé;

3° Et que, dans tous les cas, les autorités centrales compétentes du territoire intéressé assumeront la responsabilité du recours au travail forcé ou obligatoire.

Article 6.

Les Hautes Parties contractantes dont la législation ne serait pas dès à présent suffisante pour réprimer les infractions aux lois et règlements édictés en vue de donner effet aux fins de la présente convention, s'engagent à prendre les mesures nécessaires pour que ces infractions soient punies de peines sévères.

Article 7.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à se communiquer entre elles et à communiquer au Secrétaire Général de la Société des Nations les lois et règlements qu'elles édicteront en vue de l'application des stipulations de la présente convention.

Article 8.

Les Hautes Parties contractantes conviennent que tous les différends qui pourraient s'élever entre elles au sujet de l'interprétation ou de l'application de la présente con-

Article 4.

The High Contracting Parties shall give to one another every assistance with the object of securing the abolition of slavery and the slave trade.

Article 5.

The High Contracting Parties recognise that recourse to compulsory or forced labour may have grave consequences and undertake, each in respect of the territories placed under its sovereignty, jurisdiction, protection, suzerainty or tutelage, to take all necessary measures to prevent compulsory or forced labour from developing into conditions analogous to slavery.

It is agreed that:

(1) Subject to the transitional provisions laid down in paragraph (2) below, compulsory or forced labour may only be exacted for public purposes.

(2) In territories in which compulsory or forced labour for other than public purposes still survives, the High Contracting Parties shall endeavour progressively and as soon as possible to put an end to the practice. So long as such forced or compulsory labour exists, this labour shall invariably be of an exceptional character, shall always receive adequate remuneration, and shall not involve the removal of the labourers from their usual place of residence.

(3) In all cases, the responsibility for any recourse to compulsory or forced labour shall rest with the competent central authorities of the territory concerned.

Article 6.

Those of the High Contracting Parties whose laws do not at present make adequate provision for the punishment of infractions of laws and regulations enacted with a view to giving effect to the purposes of the present Convention undertake to adopt the necessary measures in order that severe penalties may be imposed in respect of such infractions.

Article 7.

The High Contracting Parties undertake to communicate to each other and to the Secretary-General of the League of Nations any laws and regulations which they may enact with a view to the application of the provisions of the present Convention.

Article 8.

The High Contracting Parties agree that disputes arising between them relating to the interpretation or application of this convention shall, if they cannot be settled by

vention seront, s'ils ne peuvent être réglés par des négociations directes, envoyés pour décision à la Cour permanente de Justice internationale. Si les Etats entre lesquels surgit un différend, ou l'un d'entre eux, n'étaient pas Parties au Protocole du 16 décembre 1920, relatif à la Cour permanente de Justice internationale, ce différend sera soumis, à leur gré et conformément aux règles constitutionnelles de chacun d'eux, soit à la Cour permanente de Justice internationale, soit à un tribunal d'arbitrage constitué conformément à la Convention du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux, soit à tout autre tribunal d'arbitrage.

Article 9.

Chacune des Hautes Parties contractantes peut déclarer, soit au moment de sa signature, soit au moment de sa ratification ou de son adhésion, que, en ce qui concerne l'application des stipulations de la présente convention ou de quelques-unes d'entre elles, son acceptation n'engage pas soit l'ensemble, soit tel des territoires placés sous sa souveraineté, juridiction, protection, suzeraineté ou tutelle, et peut ultérieurement adhérer séparément, en totalité ou en partie, au nom de l'un quelconque d'entre eux.

Article 10.

S'il arrivait qu'une des Hautes Parties contractantes voulût dénoncer la présente convention, la dénonciation sera notifiée par écrit au Secrétaire général de la Société des Nations, qui communiquera immédiatement une copie certifiée conforme de la notification à toutes les autres Hautes Parties contractantes, en leur faisant savoir la date à laquelle il l'a reçue.

La dénonciation ne produira ses effets qu'à l'égard de l'Etat qui l'aura notifiée et un an après que la notification en sera parvenue au Secrétaire général de la Société des Nations.

La dénonciation pourra également être effectuée séparément pour tout territoire placé sous sa souveraineté, juridiction, protection, suzeraineté ou tutelle.

Article 11.

La présente convention, qui portera la date de ce jour et dont les textes français et anglais feront également foi, restera ouverte jusqu'au 1er avril 1927 à la signature des Etats membres de la Société des Nations.

Le Secrétaire général de la Société des Nations portera ensuite la présente convention à la connaissance des Etats non signataires, y compris les Etats qui ne sont pas Membres

direct negotiation, be referred for decision to the Permanent Court of International Justice. In case either or both of the States Parties to such a dispute should not be parties to the Protocol of December 16th, 1920, relating to the Permanent Court of International Justice, the dispute shall be referred, at the choice of the Parties and in accordance with the constitutional procedure of each State, either to the Permanent Court of International Justice or to a court of arbitration constituted in accordance with the Convention of October 18th, 1907, for the Pacific Settlement of International Disputes or to some other court of arbitration.

Article 9.

At the time of signature or of ratification or of accession, any High Contracting Party may declare that its acceptance of the present Convention does not bind some or all of the territories placed under its sovereignty, jurisdiction, protection, suzerainty or tutelage in respect of all or any provisions of the Convention; it may subsequently accede separately on behalf of any one of them or in respect of any provision to which any one of them is not a party.

Article 10.

In the event of a High Contracting Party wishing to denounce the present Convention, the denunciation shall be notified in writing to the Secretary-General of the League of Nations, who will at once communicate a certified true copy of the notification to all the other High Contracting Parties, informing them of the date on which it was received.

The denunciation shall only have effect in regard to the notifying State, and one year after the notification has reached the Secretary-General of the League of Nations.

Denunciation may also be made separately in respect of any territory placed under its sovereignty, jurisdiction, protection, suzerainty or tutelage.

Article 11.

The present Convention which will bear this day's date and of which the French and English texts are both authentic, will remain open for signature by the States Members of the League of Nations until April 1st, 1927.

The Secretary-General of the League of Nations will subsequently bring the present Convention to the notice of States which have not signed it, including States which are not

de la Société des Nations, en les invitant à y adhérer.

L'Etat qui désire adhérer notifiera par écrit son intention au Secrétaire général de la Société des Nations en lui transmettant l'acte d'adhésion, qui sera déposé dans les archives de la Société.

Le Secrétaire général transmettra immédiatement à toutes les autres Hautes Parties contractantes une copie certifiée conforme de la notification ainsi que de l'acte d'adhésion, en indiquant la date à laquelle il les a reçus.

Article 12.

La présente convention sera ratifiée et les instruments de ratification en seront déposés au Bureau du Secrétaire général de la Société des Nations, qui en fera la notification aux Hautes Parties contractantes.

La convention produira ses effets pour chaque Etat dès la date du dépôt de sa ratification ou de son adhésion.

En foi de quoi les plénipotentiaires ont revêtu la présente convention de leur signature.

Fait à Genève, le vingt-cinq septembre mil neuf cent vingt-six, en un seul exemplaire, qui restera déposé dans les archives de la Société des Nations, et une copie certifiée conforme sera remise à chacun des Etats signataires.

Members of the League of Nations, and invite them to accede thereto.

A State desiring to accede to the Convention shall notify its intention in writing to the Secretary-General of the League of Nations and transmit to him the instrument of accession, which shall be deposited in the archives of the League.

The Secretary-General shall immediately transmit to all the other High Contracting Parties a certified true copy of the notification and of the instrument of accession, informing them of the date on which he received them.

Article 12.

The present Convention will be ratified and the instruments of ratification shall be deposited in the office of the Secretary-General of the League of Nations. The Secretary-General will inform all the High Contracting Parties of such deposit.

The Convention will come into operation for each State on the date of the deposit of its ratification or of its accession.

In faith whereof the Plenipotentiaries have signed the present Convention.

Done at Geneva the twenty-fifty day of September, one thousand nine hundred and twenty-six, in one copy, which will be deposited in the archives of the League of Nations. A certified copy shall be forwarded to each signatory State.

Albanie	D. Dino.	Albania
Allemagne	Dr. Carl von Schubert.	Germany
Autriche	Emerich Pflügl.	Austria
Belgique	L. de Brouckere.	Belgium
Empire Britannique	I declare that my signature does not bind India or any British Dominion which is a separate member of the League of Nations and does not separately sign or accede to the Convention. — Cecil.	British Empire
Canada	George Eulas Foster.	Canada
Australie	J. G. Latham.	Australia
Union Sud-Africaine	J. S. Smit.	Union of South-Africa

Nouvelle-Zelande

J. C. Parr.

New Zealand

Inde

Under the terms of Article 9 of this Convention I declare that my signature is not binding as regards the enforcement of the provisions of Article 2, subsection (b), Articles 5, 6 and 7 of this Convention upon the following territories; namely, in Burma: the Naga tracts lying West and South of the Hukawng Valley, bounded on the North and West by the Assam boundary, on the East by the Nanphuk River and on the South by the Singaling Hkamti and the Somra Tracts; in Assam, the Sadiya and Balipara Frontier Tracts, the tribal area to the East of the Naga Hills District, up to the Burma boundary, and a small tract in the South of the Lushai Hills District; nor on the territories in India of any Prince or Chief under the suzerainty of His Majesty.

India

I also declare that my signature to the Convention is not binding in respect of Article 3 in so far as that Article may require India to enter into any Convention whereby vessels, by reason of the fact that they are owned, fitted out or commanded by Indians, or of the fact that one half of the crew is Indian, are classified as native vessels, or are denied any privilege, right or immunity enjoyed by similar vessels of other States Signatories of the Covenant or are made subject to any liability or disability to which similar ships of such other States are not subject. W. H. Vincent.

Bulgarie

D. Mikoff.

Bulgaria

Chine

Chao-Hsin Chu.

China

Colombie

Francisco José Urrutia.

Colombia

Cuba	Aristides de Agüero Bet- hancourt.	Cuba
Danemark	Herluf Zahle.	Denmark
Espagne	Pour l'Espagne et les Colo- nies espagnoles, exception faire du Protectorat espag- nol du Maroc. Mauricio Lopez Roberts. Marquis De la Torreher- mosa.	Spain
Estonie	J. Laidoner.	Estonia
Ethiopie	Guetatchou. Makkonnen. Kentiba Gerbou. Ato Tasfae.	Abyssinia
Finlande	Rafael Erich.	Finland
France	B. Clauzel.	France
Grece	D. Caclamanos. V. Dendramis.	Greece
Italie	Vittorio Scialoja.	Italy
Lettonie	Charles Duzmans.	Latvia
Liberia	Subject to ratification by the Liberian Senate Bon R. Lehmann.	Liberia
Lithuanie	Venceslas Sidzikauskas.	Lithuania
Norvège	Fridtjof Nansen.	Norway
Panama	Eusebio A. Morales.	Panama
Pays-Bas	W. F. van Lennep.	Netherlands
Perse	Ad referendum et en inter- prétant l'article 3 comme ne pouvant pas obliger la Perse à se lier par aucun arran- gement ou convention qui placerait ses navires de n'im- porte quel tonnage dans la catégorie des navires indi- gènes prévue par la con- vention sur le commerce des armes. Prince Arfa.	Persia
Pologne	Auguste Zaleski.	Poland
Portugal	Augusto de Vasconcellos.	Portugal
Roumanie	N. Titulesco.	Roumania
Royaume des Serbes, Croates et Slovènes	M. Jovanovitch.	Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes
Suède	Einar Hennings.	Sweden
Tchécoslovaquie	Ferdinand Veverka.	Czechoslovakia
Uruguay	B. Fernandez y Medina.	Uruguay

Vabariigi Valitsuse poolt 21. novembril 1928 a. antud

583. Kaitseväelaste rahalise autasu seadlus.

§ 1. Rahalist autasu käesoleva seadluse järgi võib määrata ohvitseridele, sõjaväeametnikkudele ja üleajateenijatele:

1) kauaaegse eeskujuliku teenistuse eest (§ 4);

2) ametalalise eriteene või teenistusliku tegevuse saavutuse eest (§ 6);

3) riikliku teene eest, mis ei ole seotud teenistuskohuste täitmisega (§ 8).

Sõjaringkonnakohtu esimehele, alalisele liikmele või kohtu-uurijale rahalist autasu käesoleva seadluse järgi määrata võib ainult nende lahkumisel kohtuniku ametist.

§ 2. Rahaline autasu ei või olla suurem autasusaaja 12-kordsest rahalisest kuupalgast sellel ametkohal, kus autasusaaja autasumääramiseks nõutud aja välja teenis või autasuväärilise teo või saavutuse, või kui neid mitu, siis viimase neist, korda saatis.

Rahalise kuupalga hulka arvatakse ka igasugused rahas antavad alalised lisatasud, välja arvatud korteri-, kütte-, valgustuse ja kraamivarustuse rahad.

§ 3. Rahaline autasu määratakse sellekohasest eelarvega lubatud krediidist:

1) § 1 p.p. 1 ja 2 ette nähtud juhtumistel, kui autasumääramine on tasusaaja kohta esimene sellel eelarve-aastal ja kui autasusumma ei ole suurem autasusaaja rahalisest ühe kuu palgast, — sõjaministri otsusega;

2) kõigil teistel juhtumistel — Vabariigi Valitsuse otsusega sõjaministri ettepanekul.

§ 4. Kauaaegse eeskujuliku teenistuse eest (§ 1 p. 1), mille kestel kaitseväelasele ei ole määratud teenistuslehte sisse kantavat kohtulikku ega distsiplinaarset karistust, võib määrata autasu:

1) vähemalt 40 a. teenistuse eest — kuni 12 kuu rahapalk,

2) vähemalt 30 a. teenistuse eest — kuni 5 kuu rahapalk,

3) vähemalt 25 a. teenistuse eest — kuni 3 kuu rahapalk,

4) vähemalt 20 a. teenistuse eest — kuni 2 kuu rahapalk,

5) vähemalt 10 a. teenistuse eest — kuni 1 kuu rahapalk.

Selle paragrahvi järgi autasu määrata võib ainult ohvitseridele ja sõjaväeametnikkudele.

Selle paragrahvi järgi aja arvestamisel ei võeta arvesse alalises kaitseväes teenitud sunnuslikku tegelikku teenistusaega.

§ 5. Eelmises (4) paragrahvis ette nähtud teenistusekestvuse väljaarvamisel võetakse arvele ka kodanlik riigiteenistus. Samuti võe-

takse arvele ka ohvitserina, sõjaväeametnikuna ja üleajateenijana Vene sõjaväes teenitud aeg kuni 6. detsembrini 1917 a. ning veneaegne kodanlik riigiteenistus kuni 15. novembrini 1917 a. Selle juures veneaegse teenistuse eest tasutakse vastavalt § 4 tähendatud normidele: sõjaväes eesliinil teenitud aastate eest — täies määras, sõjaväes seljataguses ja rahu-aegses ja kodanlikus riigiteenistuses teenitud aastate eest — pooles määras.

§ 6. Ametalalise eriteene või teenistusliku tegevuse saavutuse eest (§ 1 p. 2) võib määrata autasu, kui see eriteene või saavutus väljendub:

1) teenistusliku teo eeskujulikus kordasaatmises, pannes oma elu või tervise lausa hädaohtu — kuni 3 kuu rahapalk;

2) teenistusliku teo kordasaatmises, millega ära hoiti tähtis kahju valitsemiskorrale või kroonu, omavalitsuse või era huvile, kui sarnase teo kordasaatmine ei olnud tema otsekohene kohus, kuid ei osutu ka võimuliialdusena — kuni 1 kuu rahapalk;

3) kaitseväelase peale pandud ülesande asjatundlikus ja korralikus teostamises, mille tõttu saabus tunduv kasu valitsemiskorrale või kroonu huvile — kuni 1 kuu rahapalk;

4) kaitseväelase juhtimisele ja valve alla usaldatud teenistusala kiires ja energilises kordaseadmises, kui see oli temale eelkäijalt üle antud korratus olekus — kuni 1 kuu rahapalk;

5) kaitseväelase korralikus ülemääraliste ülesannete täitmisel, selle eest erilist tasu saamata:

a) vähemalt 10 a. kestel — kuni 2 kuu rahapalk;

b) vähemalt 5 a. kestel — kuni 1 kuu rahapalk;

6) kaitseväelase juhtimise ja valve alla usaldatud valitsemise alade (ametkond, väeüksus, asutus või ettevõtte, jne.) korralikus tegevuses:

a) kokku vähemalt 25 a. kestel — kuni 5 kuu rahapalk;

b) kokku vähemalt 15 a. kestel — kuni 3 kuu rahapalk;

c) kokku vähemalt 10 a. kestel — kuni 2 kuu rahapalk;

d) kokku vähemalt 5 a. kestel — kuni 1 kuu rahapalk.

§ 7. Paragrahvis 6 ette toodud loetus ei ole piirav; eriteened, mis selle loetluse alla ei kuulu, hinnatakse igal üksikul juhtumisel, kinni pidades võimaluse piirides eelnimetatud paragrahvides antud juhtnööridest.

§ 8. Riikliku teene eest, mis ei ole seotud teenistuskohuste täitmisega, autasumääramine (§ 1 p. 3) sünnib Vabariigi Valitsuse äranägemise järgi.

§ 9. Ettepanekuid autasumääramise kohta võib teha vahetu ja iga kõrgem ülem alistuvuskorra järgi.

Ettepanekute esitamise kohta tarvilikke juhtnööre annab sõjaminister.

§ 10. Rahalise autasu määramise ettepanek peab eneses sisaldama:

1) kirjelduse sellest eriteenest (tegu, teenistusliku tegevuse saavutus, kauaaegne eeskujulik teenistus), mille eest autasu palutakse määrata;

2) andmed autasusaamiseks ette pandavale kaitseväelasele varem määratud rahaliste autasude üle, ja

3) ette pandava autasu summa.

Juhtumisel, kui ette pandav autasusumma on vähem §§ 4 ja 6 ette nähtud ülemmääradest, tuleb seda põhjendada.

§ 11. Autasumääramise ettepanekule lisatakse juurde asja otsustamiseks vajalikud dokumendid, nagu: ärakiri teenistuslehest, väljavõte sündmuse üle avaldatud käsukirjast või kokkuseatud protokollist, ärakiri revideerimise aktist, väljavõte kiidu- ja karistusraamatust, atestatsioonide kokkuvõtted ette pandud aja kohta, jne. Juhtumisel, kui ettepaneku teeb kõrgem ülem, lisatakse ettepanekule juurde ka vahepealsete ülemate arvamisid, vahetu ülema omast alates.

Kiidu- ja karistusraamatu väljavõttes ei näidata neid karistusi, mis on unustatuks loetud distsiplinaarkaristuste seadluse põhjal.

§ 12. Autasumääramise otsus peab olema motiveeritud. Juhtumisel, kui autasumääramine kuulub küsimuse algataja oma võimupiiri, lisatakse otsusele juurde tarvilikud andmed ja dokumendid §§ 10 ja 11 kohaselt.

§ 13. Autasumääramise otsus avaldatakse sõjaministri käsukirjas ja kantakse autasusaaja teenistuslehte.

Riigivanem J. Tõnisson.

Sõjaminister

kindralstaabi kindral-major N. Reek.

Riigisekretär K. Terras.

584. Kohtuministeeriumi määrus ühe notari koha kaotamise kohta Valga linnas.

Kohtuministeeriumi määruses 11. aprillist 1919 a. nr. 13 „Juhatuskiri notaariuste kohta“ (R.T. nr. 24 — 1919) § 2 ette nähtud notari kohtade nimestikus kustutada — kokkuleppel sise- ja kaubanduse-tööstuseministeeriumiga not. sead. (V.S.K. XVI k.) § 4 alusel — üks notari koht Valga linnas.

Tallinnas, 26. novembril 1928 a. Nr. 5.

Kohtuminister T. Kalbus.

Kantselei juhataja Vihalem.

585. Tariifinõukogu otsus 26. oktoobrist 1928 a. alandatud veotariifi nr. 3 ja eriveotariifide nr.nr. 2, 9, 37, 46, 50, 51 ja 52 äramuutmise kohta.

(Protokoll nr. 232 p. 3.)

Alus: Tariifinõukogu seadus R.T. nr. 106 — 1923 a.

1. jaanuarist 1929 a. kaotavad maksvuse: alandatud veotariif nr. 3 — näituse asjade ja loomade veoks (R.T. nr. 49/50 — 1923); eriveotariif nr. 2 — gipsi veoks (R.T. nr. 119/120 — 1921); eriveotariif nr. 9 — transiitkaupade veoks (R.T. nr. 66 — 1923 ja muudatused ja täiendused selle juurde R.T. nr. 97 — 1924 ja R.T. nr. 47/48 — 1925); eriveotariif nr. 46 — eksport-linade veoks (R.T. nr. 17 — 1927); eriveotariif nr. 51 — torude veoks (R.T. nr. 81 — 1927); eriveotariif nr. 52 — eksport-paberi veoks (R.T. nr. 86 — 1927); eriveotariif nr. 50 — telliskivide veoks (R.T. nr. 66 — 1927), nende sissevõtmise tõttu üldisesse kaubaveotariifi nr. 66, ja eriveotariif nr. 37 põlevkivi veoks 242 km pealt (R.T. nr. 14 — 1926), selle tariifi mittekasutamise tõttu.

Tariifinõukogu eesistuja

teedeministri abi k. t. J. Ulk.

Asjaajaja A. Remma.

586. Tariifinõukogu otsus 16. novembrist 1928 a.

Hamburgis 8.—14. sept. 1927 a. Eesti Riigiraudteede, Läti Riigiraudteede, Leedu Riigiraudteede, Poola Riigiraudteede, Saksa Riigiraudteede Seltsi, Hollandi Raudteede, Aurulaevanduse Seltsi „Zeeland“ ning London ja North Eastern Raudtee vahelisel konverentsil välja töötatud Eesti-Läti-Leedu-Poola ja Hollandi-Inglise otseühenduse reisijate- ja pagasiveo tariifimääruste muutmise kohta.

(Protokoll nr. 233 p. 2.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (R.T. nr. 106 — 1923) ja Saksa Riigiraudteede Direktsioon Osten kiri nr. 8. T 6. Tpd 8. — 8. oktoobrist 1928 a.

I.

Tariifinõukogu otsusega 13. aprillist 1928 a. (R.T. nr. 44 — 1928, muudatused ja täiendused R.T. nr. 61 — 1928 ja nr. 72 — 1928) maksuma pandud Eesti-Läti-Leedu-Poola ja Hollandi-Inglise otseühenduse reisijate- ja pagasiveo tariifimääruste hinnatabelis tehakse järgmised muudatused.

A. Liiklemine Ingliismaa — Poola ja Dantsig.
Holland

1. Tariifimäärad Ingliis—Hollandi—Saksa teosade eest.
Hollandi—Saksa

T e e o s a d		Reisisihtused	Kaugus km	Valuuta	Sõiduhind kõikides rongi- des, lisamaks L-, FFD- ja FD rongides			Teosadel	
					Ühekorraline pilet			ilmal ühes maksuta pagas	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	
London	Stentsch								
Liverp.	Zbaszyn	piir	1198	S.Mk.	162,40	103,40	—	3,40	
"	Beuthen Hbf. või Hindenburg (Oberschles.)	(Oberschles.) piir	1532	S.Mk.	200,40	123,00	—	3,40	
"	Chorzow või Ruda Sl.		1341	S.Mk.	178,40	112,00	—	3,40	
Amsterdam	Firchau								
C.S.	Chojnice	piir	824	S.Mk.	98,70	59,20	38,80	2,90	
"	Stentsch	piir							
"	Zbaszyn	piir							
"	Beuthen Hbf. või Hindenburg (Oberschles.)	(Oberschles.) piir							
"	Chorzow või Ruda Sl.								
"	Firchau								
"	Chojnice	piir							
"	Schneidemühl	piir							
"	Kaczory	piir							
Arnhem	Stentsch								
"	Zbaszyn	piir	743	S.Mk.	92,40	54,20	35,20	2,70	
"	Beuthen Hbf. või Hindenburg (Oberschles.)	(Oberschles.) piir	1077	S.Mk.	130,40	73,80	47,40	3,10	
"	Chorzow või Ruda Sl.		886	S.Mk.	108,40	62,80	40,40	2,90	
"	Firchau								
"	Chojnice	piir							

T e e o s a d	Reisisihtused		Kaugus km	Valuta	Sõiduhind kõikides rongi- des, lisamaks L-, FFD- ja FD rongides			Pagasi veomaks iga 10 kg pealt.			
	1	2			3	4	Ühekorraline pilet			Teeosadel	
							1.	2.	3.	ilma	ühes
					5	6	7	8	9		
Arnhem	Schneidemühl — Kaczory	piir	818	S.Mk.	101,40	58,80	37,80	2,90	—		
Haag S.S.	Stentsch — Zbaszyn	piir	861	S.Mk.	101,20	61,20	40,20	3,00	—		
"	Beuthen Hbf. või Hindenburg (Oberschles.)	piir	1195	S.Mk.	139,20	80,80	52,40	3,40	—		
"	Chorzow või Ruda Sl.	piir	1004	S.Mk.	117,20	69,80	45,40	3,20	—		
"	Firchau — Chojnice	piir	936	S.Mk.	110,20	65,80	42,80	3,20	—		
"	Schneidemühl — Kaczory	piir	894	S.Mk.	103,40	62,90	41,50	3,10	—		
Hoek van Holland	Stentsch — Zbaszyn	piir	1228	S.Mk.	141,40	82,50	53,70	3,50	—		
"	Beuthen Hbf. või Hindenburg (Oberschles.)	piir	1037	S.Mk.	119,40	71,50	46,70	3,30	—		
"	Chorzow või Ruda Sl.	piir	969	S.Mk.	112,40	67,50	44,10	3,30	—		
"	Firchau — Chojnice	piir	657	S.Mk.	83,70	47,00	29,70	2,50	—		
Oldenzaal	Schneidemühl — Kaczory	piir	991	S.Mk.	121,70	66,60	41,90	2,90	—		
"	Stentsch — Zbaszyn	piir	800	S.Mk.	99,70	55,60	34,90	2,70	—		
"	Beuthen Hbf. või Hindenburg (Oberschles.)	piir									
"	Chorzow või Ruda Sl.	piir									
"	Firchau — Chojnice	piir									

2. Tarifimäärad Poola teosade ja Vabalinna Dantsigi territooriumil asuvate teosade eest.

T e e o s a d		Reisisihitused		Kaugus	Valuuta	Sõiduhind kõikides rongides, lisamaks L-, FFD- ja FD rongides			Teosadel		
1		2		3	4	K l a s s			ilma ühes maksuta paigas		
						1.	2.	3.	8	9	
Stentsch piir	— Lodz Kal.			329	Dollar	7,44	4,46	2,98	0,21	—	
Zbaszyn	— Poznan			78	"	2,00	1,20	0,80	0,06	—	
"	— Warszawa Gl.			469	"	9,60	5,76	3,84	0,30	—	
"	— Zbaszyn			3	"	0,60	0,36	0,24	0,01 ¹⁾	—	
"	— Stolpce			978	"	15,46	9,28	6,18	0,54	—	
Beuthen Hbf. või Hindenburg (Oberschles.)	— piir — Katowice			19	"	0,88	0,52	0,36	0,02 ²⁾	—	
Chorzow või Ruda Sl.	— Krakow			93	"	2,28	1,36	0,92	0,07	—	
"	— Lwow			435	"	9,30	5,58	3,72	0,28	—	
"	— Sniatyn — Zaluze			666	"	12,26	7,36	4,90	0,40	—	
Firchau piir	— Danzig Hbf.			143	"	3,78	2,26	1,52	0,10	—	
Chojnice											
Schneidemühl	— Poznan			234	"	5,70	3,42	2,28	0,16	—	
Kaczory	— Warszawa Gl.			374	"	8,16	4,90	3,26	0,25	—	

B. Liiklemine
Inglismaa
Holland
(Leedu
Läti
Eesti)

1. Tarifimäärad
Inglise—Hollandi—Saksa—Poola
Hollandi—Saksa—Poola teosade eest.

London (Liverp. Str. Station)	— Eydtkuhnen piir	1764	S.Mk.	226,40	136,00	—	3,70	3,40
"	— Tilsit piir	1740	S.Mk.	223,40	134,00	—	3,70	3,40

¹⁾ Maksu alammäär 0,05 dollarit.

²⁾ Maksu alammäär 0,03 dollarit.

Teeosad	Reisisihtused			Kaugus km	Valuuta	Sõidutind kõikiies rongides, lisamaks L-, FFD- ja FD rongides			Teeosadel	
	1	2	3			Ühekorraline pilet			8	9
						1.	2.	3.		
Amsterdam C.S.	— Eydtkuuhnen piir		1390	S.Mk.	162,70	91,80	59,60	3,40	—	
"	— Tilsit piir		Väljarändajad				57,90	2,70	0,40	
Arnhem	— Eydtkuuhnen piir		1366	S.Mk.	159,70	89,80	59,60	3,40	—	
"	— Tilsit piir		Väljarändajad				57,90	2,70	0,40	
Haag S.S.	— Eydtkuuhnen piir		1309	S.Mk.	156,40	86,80	56,00	3,20	—	
"	— Tilsit piir		1285	S.Mk.	153,40	84,80	56,00	3,20	—	
Hoek van Holland	— Eydtkuuhnen piir		1427	S.Mk.	165,20	93,80	61,00	3,50	—	
"	— Tilsit piir		1403	S.Mk.	162,20	91,80	61,00	3,50	—	
Oldenzaal	— Eydtkuuhnen piir		1460	S.Mk.	167,40	95,50	62,30	3,60	—	
"	— Tilsit piir		1436	S.Mk.	164,40	93,50	62,30	3,60	—	
Rotterdam	— Eydtkuuhnen piir		1223	S.Mk.	147,70	79,60	50,50	3,00	—	
Maa's või	— Tilsit piir		1199	S.Mk.	144,70	77,60	50,50	3,00	—	
Delftsche Poort	— Eydtkuuhnen piir		1419	S.Mk.	164,60	93,30	60,70	3,50	—	
"	— Tilsit piir		Väljarändajad				58,90	2,70	0,40	
Utrecht C.S.	— Eydtkuuhnen piir		1395	S.Mk.	161,60	91,30	60,70	3,50	—	
"	— Tilsit piir		Väljarändajad				58,90	2,70	0,40	
Vlissingen	— Eydtkuuhnen piir		1367	S.Mk.	161,20	90,60	58,80	3,40	—	
"	— Tilsit piir		1343	S.Mk.	158,20	88,60	58,80	3,40	—	
"	— Eydtkuuhnen piir		1514	S.Mk.	170,90	98,30	64,30	3,80	—	
"	— Tilsit piir		1490	S.Mk.	167,90	96,30	64,30	3,80	—	

II.

Käesolev otsus hakkab maksma 1. detsembrist 1928 a.

Tariifinõukogu eesistuja K. Jürgenson.
Asiaajaja A. Remma.

587. Sundmääruse muutmine elektrivoolu andmise sisseseadete ja majaühenduste kohta Pärnu linnas.

Vastu võetud Pärnu linnavolikogu poolt 18. oktoobril 1928 a. linnaseaduse § 108 põhjal.

Pärnu linnavolikogu poolt 24. aprillil 1924 a. vastu võetud ja Riigi Teatajas nr. 67 — 1924 a. kuulutatud täiendus sundmääruse juurde elektrivoolu andmise ja sisseseadete ja majaühenduste kohta Pärnu linnas muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

Sundmäärus elektrivoolu andmise, sisseseadete ja majaühenduste kohta Pärnu linnas § 3 täiendatakse järgmise märkusega: Voolutarvitajatelt, kes 3 päeva jooksul, arvates § 2 tähendatud arve kättesaamise päevast, nõuetavat summat ei tasu või kes § 3 määratud tähtjaks voolu eest maksu ei tasu, võetakse viivitustrahvi 2% kuus võlgneva summa pealt, kusjuures alanud kuu arvatakse terveks.

Käesolev sundmääruse muutmine astub jõusse 2 nädalat pärast selle avaldamist Riigi Teatajas ja samast ajast kaotab maksvuse Riigi Teatajas nr. 67 — 1924 a. avaldatud täiendus sundmääruste juurde elektrivoolu andmise, sisseseadete ja majaühenduste kohta Pärnu linnas.

Pärnus, 16. novembril 1928 a.

Linnapea aset. M. Mardi.

Sekretär K. Rumvolt.

Elva alevivolikogu poolt 29. märtsil ja 8. septembril 1928 a. vastu võetud

588. Sundmäärus sepikodade kohta Elva alevis.

(Antud aleviseaduse § 62 põhjal.)

§ 1. Elva alevi piirides võib sepikodasid sisse seada ja avada järgmiste tingimuste täitmisel:

a) sepikoda peab asuma kivi- või puuhoones. Puuhoones asuva sepikoja seinad peavad olema tsemendiseguga sikatooritud,

b) sepikoja põrand olgu tulekindlast materjalist,

c) sepikoja lagi peab olema kas tulekindlast materjalist või puust, kuid sel korral, kui lagi on puust, ta peab olema kaetud tulekindla materjaliga,

d) lubatud on sepikoda ka ilma laeta sel korral, kui ta seinad ulatuvad põrandast kuni venituseni vähemalt 3,65 meetri (12 jala) kõrguseni,

e) sepikoja ehitamiseks tuleb nõutada luba ehitusmääruses ette nähtud korras.

§ 2. Suvitusraionidesse, mis võetud teravhoiu kaitse alla (R.T. nr. 40 — 1926), on keelatud sepikodade sisseseadmine ja avamine.

§ 3. Enne käesoleva sundmääruse maksmahakkamist asutatud sepikodad, mis ei vasta ruumide poolest käesoleva määruse § 1 nõuetele, tuleb sel korral, kui nad käesoleva määruse maksmahakkamise ajal:

a) olid tegevuses — sulgeda ühe aasta jooksul, arvates käesoleva sundmääruse maksmahakkamise päevast, kui nad selleks ajaks selle määruse § 1 nõuete kohaselt ümber ei ole ehitatud, ja

b) olid suletud — enne uuesti avamist korda seada vähemalt selle määruse § 1 nõuetele.

§ 4. Käesoleva sundmääruse rikkumises süüdlased isikud langevad karistuse alla R.n.s. § 29 järgi.

§ 5. Käesolev sundmäärus astub seadusejõusse kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Elvas, 1. novembril 1928 a. Nr. 894.

Alevivanem T a m m i n.

Sekretär O. L a a s.